

عنوان مقاله:

تحلیلی بر ویژگیهای کالبدی معماری سنتی و اسلامی در شهرهای ایران

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی ایرانی اسلامی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

پریسا علیزاده - ایران، تهران

اسماعیل نصیری - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

اسلام دربرگیرنده بسیاری از اصول نظام اجتماعی می باشد. این اصول در جهت انطباق زندگی مسلمانان با اهداف و پیام اسلام تدوین گردیده اند. پیروی از این اصول سبب ایجاد محیط های هماهنگ اجتماعی و فیزیکی خواهد شد. اسلام در ماهیت خود گرایش به اجتماع شهری دارد به نحوی که در شکل ساختار شهری هر سرزمینی که فتح میکرد، تغییر کلی ایجاد مینمود. شکل شهری محیط زندگی مسلمانان، سهم عمده ای در دستیابی به اصول اسلامی تعامل اجتماعی و روابط قوی همسایگی دارد. شکل متراکم مناطق مسکونی شهرهای سنتی اسلام نه تنها در حمایت از این اصول موفق بوده، بلکه می توان ان را تحقق کامل سنت دانست. در باب تعریف مسکن یوسف القرداوی، اندیشمند شریعت شناس اسلام مسکن را اینگونه تعریف مینماید: مکانی که در آن فرد، ضمن حفاظت از خود در برابر عوامل آب و هوایی، میتواند از فشارها و محدودیتهای جامعه به دور باشد. اسلام تغییر رسوم فرهنگی از دوره ای به دوره دیگر و از مکانی به مکان دیگر را به عنوان یک واقعیت به رسمیت میشناسد. از اینرو اسلام تمامی مفاهیم ساخت و ساز و رسوم خانه سازی را مادامی که در تضاد با شریعت نباشد مجاز میشمارد. بازگشت کامل به معماری سنتی نه عملی است و نه مطلوب، اما چیزی که حائز اهمیت است این است که باید از هماهنگی معماری قدیم در مسکن بهره گرفت و تطبیق نیازهای امروزی را نیز مانند گذشته برای رسیدن به منزلت انسانی پیش گرفت مقاله حاضر که به روش کتابخانه ای و اسنادی تهیه گردیده قصد دارد تا با شناخت اصول حاکم بر معماری سنتی و اسلامی شهرهای ایران با ویژگی ها و خصوصیات مسکن ایرانی اسلامی آشنا شده و امیدوار خواهد بود که با سرمش قرار دادن این اصول و هماهنگی عناصر در طراحی مسکن بتواند هویت و فرهنگ را به جامعه بازگرداند

کلمات کلیدی:

اسلام، شهر اسلامی، مسکن، نیارش، مردم واری، درون گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/371825>

